

Arrest

nr. 235 478 van 22 april 2020
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. LUYTENS
Lakenselaan 53
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Eritrese nationaliteit te zijn, op 6 januari 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 december 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 februari 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 5 maart 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij en haar advocaat P. MAERTENS loco advocaat L. LUYTENS, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Met de bestreden beslissing wordt het door verzoekster ingediende verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk bevonden omdat zij reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, *in casu* Griekenland. Ze luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

Volgens uw opeenvolgende verklaringen bent u van Tigrinya afkomst en bent u geboren op 30 september 1986 in Asmara (Eritrea). Uw vader was afkomstig uit Senafe, gelegen in Eritrea en uw moeder uit het dorp Gerahu Sernay, gelegen in Ethiopië. Op éénjarige leeftijd nam uw moeder u mee naar Gerahu Sernay. Uw vader overleed wanneer u ongeveer drie à vier jaar oud was. U liep tot uw achtste graad school in uw dorp. Op zestienjarige leeftijd kreeg u een Ethiopische identiteitskaart. U leefde samen met uw twee kinderen, gescheiden van uw echtgenoot, bij uw moeder. In 2006 vertrok u

met uw moeder en uw twee kinderen naar Addis Abeba. U werkte er als dienstster in een café en als huishoudster bij families. Om uw financiële levensomstandigheden te verbeteren vroeg u een paspoort aan. Omdat u eerst een attest van uw woonplaats diende neer te leggen en u geen tijd had om het document in uw dorp te gaan halen kocht u via een smokkelaar een paspoort op eigen naam. Met dat paspoort nam u, vergezeld van uw smokkelaar, in 2016 een vlucht naar Turkije. Vervolgens maakte u een illegale bootreis naar Griekenland. U verloor uw Ethiopische documenten tijdens de oversteek. U werd in september 2016 door de Griekse autoriteiten onderschept en naar een kamp in Chios gebracht. Na ongeveer een jaar werd u erkend als vluchteling. U regelde uw verblijfsdocumenten en huurde samen met uw vriendin Y. een woonst in Athene. U vond werk in een eetgelegenheden van S., een Ethiopische vrouw. Toen u op een avond na uw werk wilde huiswaarts keren stelde S. u voor om een lift aan te nemen van één van haar klanten. De Afrikaanse man nam u echter mee naar een appartementsgebouw en dwong u ondanks uw tegenstribbelen een flat binnen. U werd seksueel misbruikt en opgesloten in de woonst. De volgende dag werd u opnieuw seksueel misbruikt. De daaropvolgende ochtend nam de man u mee en zette u bij uw woonst af. De volgende ochtend lichtte u, op aandringen van Y., uw vriendin toch in over het voorval. U ging samen naar uw werkgever S. en vroeg naar de identiteit van de Afrikaanse man. S. stelde zijn naam niet te kennen maar beloofde er achter te komen. Een week na het incident ging u onder druk van Y. naar de politie om aangifte te doen van verkrachting. Uw verklaringen werden er genoteerd en u kreeg te horen dat de politie u zou bellen voor een andere afspraak. Omdat u niets meer van de politie hoorde ging u terug naar het bureau. Men vroeg u naar het adres waar u was opgesloten. Daar u het adres niet kende werd u gemeld dat men uw werkgever zou ondervragen en kreeg een andere afspraak. U ging niet meer naar uw afspraak bij de politie omdat u zich niet goed voelde. Twee en een half maanden na het incident nam Y. u naar een arts, die vaststelde dat u zwanger was. Vervolgens kreeg u van S. een papiertje waarop de naam van uw aanrander was geschreven. U liet zich verder voor uw zwangerschap in een ziekenhuis opvolgen. Omdat u zich niet goed voelde om wat u in Griekenland was overkomen besloot u het land te verlaten. U hoorde van vrienden dat ze naar België gingen reizen. U besloot u aan te sluiten en nam een vlucht naar België waar u in de zevende maand van 2019 aankwam. Op 9 augustus 2019 heeft u een verzoek om internationale bescherming ingediend. U heeft sinds uw komst naar België twee keer een therapeut gezien om over uw problemen te spreken. Na uw aankomst in België verloor u uw Griekse documenten. Op 25 oktober 2019 beviel u van uw zoon B. S. Y. Y.. Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u een echografie van uw zwangerschap neer. Na uw persoonlijk onderhoud maakte u een geboortecertificaat van uw zoon over.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Zo moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, van oordeel is dat er in uw hoofde bepaalde bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Uit uw opeenvolgende verklaringen blijkt dat u zwanger bent en rond 22 oktober 2019 zou bevallen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u steunmaatregelen verleend in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal en werd u opgemerkt dat indien u nood zou hebben aan een pauze of om uw benen te strekken u dit meteen kon melden (notities persoonlijk onderhoud Commissariaat-generaal –verder “notities CGVS”, p.3). U verklaarde in goede gezondheid te verkeren en maakte verder doorheen uw persoonlijk onderhoud geen melding over specifieke problemen. Op het einde van het onderhoud gaf u aan alles goed te hebben verstaan (notities CGVS, p.39). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van uw verklaringen en alle stukken, aanwezig in uw administratief dossier wordt uw verzoek tot internationale bescherming niet ontvankelijk verklaard.

Uit uw verklaringen en de documenten in uw administratief dossier, blijkt dat u in Griekenland de vluchtelingenstatus werd verleend (zie verklaringen DVZ, vraag 22, notities CGVS, p.27 en Eurodac search result).

Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een verzoeker die reeds internationale bescherming geniet

in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren. U verkeert niettemin in de mogelijkheid om elementen aan te brengen waaruit kan blijken dat de bescherming die u in deze lidstaat werd verleend, niet actueel of ontoereikend zou zijn.

In dit geval hebt u geen elementen vermeld waaruit kan blijken dat u Griekenland hebt verlaten wegens een gegronde vrees of een reëel risico op het lijden van ernstige schade. In het kader van uw verzoek om internationale bescherming stelt u niet naar Griekenland te willen terugkeren omdat uw leven met een baby niet eenvoudig zou zijn. Gevraagd wat voor u een obstakel zou kunnen zijn om uw leven in Griekenland uit te bouwen verklaart u het volgende: "Ik kon niet, ik haatte het daar, (het) leven in GR (Griekenland) is niet goed, het is geen plaats waar je (een) makkelijk leven hebt, je kan niet gaan studeren... Het is er niet makkelijk ... Het leven daar is niet makkelijk ik ga bevallen van een baby" (notities CGVS, p.39). Wanneer u werd opgemerkt dat u in Griekenland internationale bescherming geniet en bij gevolg over de nodige verblijfsdocumenten zou beschikken, werd u opnieuw gevraagd wat u vreest indien u terug zou gaan naar dat land. U herhaalde daarop: "Is niet makkelijk daar te leven, er te werken en te leren is complex daar, je moet inkomen hebben om te leven". Daar uit uw verklaringen bleek dat u zich in Athene had gesetteld, u er een huurwoning betrok, samen met een vriendin en u werkte (notities CGVS, p.19,27), werd u gevraagd wat de belemmering zou zijn om in Griekenland terug aan de slag te gaan. U verwoordde het als volgt: "Ik wil daar niet wonen, ik werkte daar zo in die plaats, ik had geen papieren om in (een) goede plaats te kunnen werken...Ik heb geen andere obstakels behalve dat het niet makkelijk is daar te leren of te werken" (notities CGVS, p.39).

Voor wat u betreft blijkt u nochtans in staat te zijn geweest woningen te kunnen huren. U gaf immers aan dat u sinds uw aankomst in Griekenland in Chios en Athene staat was samen met anderen tegen betaling een woonst te delen (notities CGVS, p.21,29). Voorts blijkt uit uw verklaringen dat u zelfstandig genoeg was om voor u zelf werk te regelen. Uit uw uiteenzetting blijkt dan ook dat u actief was op de arbeidsmarkt (notities CGVS, p.12,13). Verder kan worden opgemerkt dat u in Griekenland toegang had tot medische zorgen. U gaf aan sinds uw zwangerschap zowel naar een privé-arts als naar een ziekenhuis te zijn kunnen gaan waar een echo werd genomen (notities CGVS, p.30,35). U kende in Griekenland geen problemen met de autoriteiten (notities CGVS, p. 29). Uit uw verklaringen blijkt verder dat u ook goed op de hoogte bent hoe u –bij eventuele problemen- de hulp kan inroepen van de aanwezige Griekse autoriteiten. De procedure van het indienen van een klacht bij de (plaatselijke) politie is u immers niet onbekend (notities CGVS, p.35,36).

In dit opzicht geniet u als persoon die internationale bescherming geniet, binnen de Europese Unie een specifieke bescherming tegen refoulement. Overeenkomstig het recht van de Unie zijn er aan uw status diverse rechten en voordelen op gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie verbonden. Deze vaststelling wordt niet ondermijnd door het feit dat er zich verschillen kunnen voordoen in de algemene economische toestand tussen de lidstaten van de Europese Unie. Niet alle onderdanen van de Europese Unie hebben een gelijkwaardige toegang tot huisvesting, tewerkstelling en andere sociale infrastructuur. Dit geldt ook voor personen die internationale bescherming binnen de Europese Unie genieten. De vaststelling dat er tussen de lidstaten van de Europese Unie verschillen bestaan met betrekking tot de omvang van de toekenning van rechten aan personen die internationale bescherming genieten, en de mate waarin zij deze rechten kunnen doen gelden, is, wat u betreft, geen vervolging in de zin van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980, noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet. U hebt de subsidiaire beschermingsstatus in Griekenland verkregen. Deze lidstaat van de EU is als zodanig gebonden door het recht van de Europese Unie, dat voorziet in minimumnormen op gebied van rechten en voordelen die voortvloeien uit uw status van persoon die internationale bescherming geniet en waarvan u gebruik kunt maken.

Bovendien volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens dat hoewel de algemene situatie en levensomstandigheden van verzoekers om internationale bescherming in een lidstaat van de EU kunnen wijzen op een aantal tekortkomingen, de drempel van artikel 3 EVRM niet overschreden wordt voor zover er geen sprake is van een systematisch onvermogen om steun en structuren te bieden aan verzoekers om internationale bescherming (EHRM, Mohammed Hussein en anderen / Nederland en Italië, 27725/10, 2 april 2013). Deze redenering die van toepassing is op verzoekers om internationale bescherming, moet tevens worden gevolgd wanneer het gaat om personen die reeds een internationale beschermingsstatus genieten.

Wat betreft uw verklaring dat u in Athene werd twee dagen opgesloten en verkracht door een voor u onbekende Afrikaan van wie u een lift aannam, moet vooreerst worden opgemerkt dat uw

opeenvolgende verklaringen over omstandigheden van jullie treffen niet coherent zijn, noch overtuigen. De geloofwaardigheid van uw verklaringen wordt hierdoor dan ook volledig aangetast.

Zo gaf u vooreerst aan uw aanrander te hebben ontmoet wanneer u klaar was met uw werk bij S.. Over de periode dat u bij S. werkte blijft u echter zeer oppervlakkig. Zo gaf u enkel aan acht maanden tot één jaar bij haar te hebben gewerkt (notities CGVS, p.29), maar antwoordde vervolgens tot twee keer toe niet wanneer u naar het jaar van uw werk daar werd gevraagd (notities CGVS, p.30). U legde verder over uw werk bij S. uit in een hotel te hebben werkzaam te zijn geweest waar u op de dag van uw treffen met uw aanrander een nachtshift had gedraaid (notities CGVS, p.18,19). Even verder vertelde u dat u eigenlijk in een bar werkte (notities CGVS, p.19). Vervolgens omschreef u uw werkplaats als een huis waar S. de eigenaar van was (notities CGVS, p.20). Geconfronteerd met deze niet eensluidende uitleg over uw werkplaats gaf u hierover aan: "Een bar, zoals een restaurant, ze werkte in de avonden...Mensen kunnen er eten en drinken, dansen". U antwoordde verder ontkennend wanneer u werd gevraagd of er nog andere zaken werden gedaan in deze plaats. Bij de opmerking dat uw werkplaats dan blijkbaar geen hotel was en enkel een eet/drink gelegenheid, merkte u merkwaardig genoeg op: "Het was een hotel, men dronk, danste, ze konden tot ochtend daar blijven, als er geen werk was werd het gesloten om 2AM". Daar u uw werkplaats opnieuw omschreef als hotel werd u gevraagd of het dan alsnog een slaapgelegenheid was en of men er dus kon overnachten. U antwoordde echter: "Neen je kon er niet overnachten" (notities CGVS, p.20). Uw onvermogen om uw werkplaats, waar u bijna één jaar werkte en waar u uw aanrander zou zijn tegengekomen, correct te omschrijven is dan ook treffend (notities CGVS, p.28). Ook uw verdere uitleg over de plaats waar de Afrikaanse man (notities CGVS, p.31,31) u naartoe nam is opmerkelijk te noemen. Zo stelt u bij een vraag naar een omschrijving van de plaats waar u naartoe werd meegenomen als volgt: "Een groot gebouw, ik weet niet was het hotel of huis, er was ook een soort kelder". Gevraagd wat u bedoelde niet te hebben geweten of het een huis of hotel was stelde u enkel: "Was niet zoiets waar wij woonden, het was er proper, er stond bed en stoelen", hiermee enkel de binnenkant van een om het even welke soort verblijfplaats omschrijvend. Er werd u dan ook opgemerkt hoe het kwam dat u naar de buitenkant van het gebouw kijkend niet zou geweten hebben of het een hotel of appartement zou zijn. U stelde enkel zeer oppervlakkig: "Het is soort hotel of niet, ik weet niet" (notities CGVS, p.32). Daar men in een hotel een receptie en medewerkers zou verwachten, in tegenstelling tot een gewoon appartementsgebouw, werd u opnieuw gevraagd waar u naartoe werd gebracht. Daarop gaf u het antwoord: "Was geen hotel, was gebouw met woningen, hij deed zelf deur open" (notities CGVS, p.32). Het is dan ook merkwaardig dat u –na te hebben gesuggereerd dat u mogelijks naar een hotel werd gebracht- ineens wel kan melden dat het zeker geen hotel was. Uw algehele houding doet dan ook vermoeden dat u tijd probeerde te rekken om uw verhaal een bepaalde draai te geven. Dat uw relaas over uw aanranding niet overtuigend blijkt verder uit uw uiteenzetting over het verloop van de gebeurtenissen na het beweerde incident. Zo is het merkwaardig dat u niet eerder dan na de vaststelling van uw zwangerschap stappen heeft gezet om medische verzorging te vragen na de verkrachting. Zelfs daags na uw aanranding wanneer u aan uw vriendin vertelde wat u was overkomen en deze u voorstelde naar een privé-arts te gaan, blijkt u pas twee en een halve maand later medische hulp te hebben gezocht en dit enkel na een mislukte vruchtafdriving (notities CGVS, p.30). Uw uitleg dat u niet eerder medische hulp zocht omdat u er mentaal niet stabiel voor zou zijn geweest (notities CGVS, p.35) wordt echter enigszins tegengesproken door uw bewering wel naar de politie te zijn gegaan om een aangifte van verkrachting te doen, een week na het incident. Merkwaardig is dan ook dat u in het kader van dit onderzoek alsnog geen medische hulp/onderzoek liet uitvoeren. Men zou immers verwachten dat in het kader van een aangifte van verkrachting waarbij men u een verdere afspraak op het politiebureau gaf, een medisch onderzoek zou volgen (notities CGVS, p.35,36). Wat er ook van zij, blijkt u verder ook helemaal niet in staat coherente verklaringen af te leggen over uw bezoek(en) aan de politie. Zo kan u niet concreet te vertellen hoeveel keer u dan wel naar de politie bent gegaan. U gaf immers aan na uw aangifte één keer naar de politie te zijn geweest omdat ze u niet hadden gebeld met informatie. Men zou u tijdens dat bezoek een afspraak hebben gegeven om na één maand terug te komen. Duidelijk stellend dat u niet meer naar deze afspraak was gegaan omdat u zich ziek voelde, de zaak niet meer opvolgde en al had besloten om te vertrekken (notities CGVS, p.36), zijn dan ook uw verdere verklaringen frappant te noemen. U laat even verder immers plotskaps uitschijnen twee à drie keer naar de politie te zijn gegaan toen ze u afspraken gaven (notities CGVS, p.36). Geconfronteerd met deze incoherentie stelde u: "De eerste dag ging ik aangeven, dan ging ik nog eens, dat was toen afspraak maar ik ging niet want ik was ziek" (notities CGVS, p.36). Omdat uw uitleg niet duidelijk was wanneer u enkele keren alsnog naar de politie zou zijn geweest –twee à drie keer- werd u opnieuw gevraagd hoe het juist zat. U verklaarde daarop: "Ja ik het ging aangeven, dan afspraak gekregen voor na maand en dan ging ik en dan niet meer (notities CGVS, p.36). Van iemand die beweert na een ernstig incident beroep te hebben gedaan op de politie kan nochtans worden verwacht dat deze een coherent verslag geeft over de

gebeurtenissen die erop volgden en chronologisch kan vertellen hoeveel keer ze al dan niet een beroep deed op de politie.

Uw blote beweringen over de slechte werking van de Griekse politie en hun desinteresse in uw zaak zijn overigens niet serieus te noemen en staan haaks op uw eerdere omschrijving van de werking van de politie die volgens u uw klacht noteerde, u ondervroeg over de dader en de plaats van het gebeuren en de gegevens van uw werkgever opvroeg (notities CGVS, p.35,36). Deze vaststellingen doen dan ook bijkomend vermoeden dat uw verhaal over het incident in Griekenland louter verzonnen is om bijkomende redenen te kunnen aanhalen waarom u niet in dat land, waar u over een vluchtelingenstatuut beschikt, wilde blijven. Dat uw verklaringen niet overtuigend blijkt overigens uit het feit dat u geen enkel begin van bewijs van de beweemde feiten kan neerleggen, zoals een proces verbaal van uw aangifte en/of medische attesten na onderzoeken/behandeling(en) in een Grieks ziekenhuis. U verklaarde nochtans medische attesten uit Griekenland in uw opvangcentrum in België te hebben liggen. Ondanks uw belofte om deze documenten zo snel mogelijk over te maken aan het CGVS heeft u tot op het heden nagelaten dit te doen (notities CGVS, p.38). Van een verzoeker om internationale bescherming kan nochtans redelijkerwijs worden verwacht dat deze alle documenten die het asielaanvraagstuk enigszins kunnen ondersteunen voor te leggen. Dat u bestaande medische documenten uit Griekenland achterhoudt doet dan ook vermoeden dat deze informatie bevatten die niet overeenkomt met uw uitleg over de omstandigheden van uw zwangerschap.

Gelet op de voorafgaande vaststellingen, dient te worden vastgesteld dat u geen gegronde vrees koestert of geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in geval van terugkeer naar Griekenland loopt, dat uw basisrechten als persoon die er internationale bescherming geniet, gegarandeerd zijn en dat uw levensomstandigheden niet kunnen worden beschouwd als onmenselijk of vernederend in de zin van artikel 3 van het Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden. Overeenkomstig artikel 24 van de Kwalificatierichtlijn (Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herziening)), dat de modaliteiten van de verblijfsvergunningen die verband houden met een internationale beschermingsstatus regelt, zijn de verblijfsvergunningen in wezen beperkt in de tijd en hernieuwbaar. Dit is echter in beginsel niet het geval voor de toegekende internationale beschermingsstatus die ten volle blijft gelden zolang het nodig is, de persoon die de status geniet, te beschermen. Deze status kan slechts ophouden, worden herroepen of ingetrokken in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden. Deze status kan ook maar worden beëindigd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden, net zoals de hernieuwing ervan slechts kan worden geweigerd in beperkte en uitzonderlijke omstandigheden (vgl. artikel 11, 14, 16 en 19 van de Kwalificatierichtlijn).

Gelet op wat voorafgaat, is het CGVS van mening dat na onderzoek van de elementen in uw administratief dossier met recht kan worden aangenomen dat, zelfs als zou het verblijfsdocument dat u werd uitgereikt op basis van de internationale beschermingsstatus die u werd verleend niet meer geldig zijn, of dat u deze documenten kwijt bent, niets erop wijst dat uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet meer geldig is en/of u deze niet opnieuw zou kunnen aanvragen.

Aangezien de geldigheid van uw status van persoon die internationale bescherming geniet, niet in vraag wordt gesteld, wijst niets er daarenboven op dat u niet zou kunnen terugkeren naar Griekenland, of dat, mocht dit het geval zijn, uw verblijfsvergunning die verband houdt met uw status van persoon die internationale bescherming geniet niet eenvoudig zou kunnen worden hernieuwd mits het zetten van een aantal stappen (naar analogie, RvV 30 maart 2017, nr. 184 897). Ongeacht wat voorafgaat, kunt u een verzoek tot bevestiging van uw hoedanigheid van vluchteling indienen. Artikel 93 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen bepaalt dat de bevestiging van de hoedanigheid van vluchteling kan worden aangevraagd op voorwaarde dat de betrokkene regelmatig en zonder onderbreking sinds 18 maanden in België heeft verbleven en dat de duur van zijn verblijf niet om een welbepaalde reden werd beperkt.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande beoordeling en beslissing niet wijzigen. De echografie die uw zwangerschap op het tijdstip van uw verzoek om internationale bescherming bij de DVZ ondersteunt en de geboorte van uw zoon, ondersteund door het geboortecertificaat, staan niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister op het feit dat u internationale bescherming werd verleend door Griekenland en dat u om die reden niet mag worden teruggezonden naar Eritrea. “

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster bekritiseert in haar eerste middel de motieven van de bestreden beslissing. Zij betoogt onder meer het volgende:

“Verzoekster vestigt de aandacht op het feit dat ondanks het gegeven van een beschermingsstatuut in een andere EU-lidstaat, de wettelijke mogelijkheid voorzien is, om aan te tonen dat deze bescherming niet actueel of ontoereikend zou zijn. De wet zegt immers dat de Commissaris generaal dergelijk verzoek onontvankelijk kan verklaren, - maar geeft expliciet aan dat de kandidaat asielzoeker de mogelijkheid krijgt om aan te tonen dat de bescherming niet meer actueel of ontoereikend is.

Nu het dus vaststaat dat de wetgever rekening heeft gehouden met deze mogelijkheid, en precies daarom deze bijzondere procedure heeft voorzien, dienen de Belgische asielinstanties dit onderzoek ook correct en onafhankelijk te voeren, en mogen zij zich niet verschuilen achter louter politieke statements en wetgeving, waarvan zij op geen enkele wijze de implementatie op het terrein zijn nagegaan.

Verzoekster erkent dat zij in Griekenland internationale bescherming heeft gekregen; zij wenst echter inderdaad in België bescherming te vragen omdat zij voorhoudt dat de bescherming die haar “op papier “ in Griekenland werd verleend ontoereikend/quasi onbestaande is.

De bestreden beslissing houdt voor dat verzoeker als persoon die internationale bescherming geniet komen recht heeft op diverse voordelen op het gebied van werkgelegenheid, sociale bescherming, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting en integratie;

De bestreden beslissing houdt voor dat er zeker enige verschillen in de manier waarop deze rechten worden gegarandeerd in de verschillende lidstaten maar dat verzoekster kan bogen op de minimum normen en daarvan gebruik kan maken; zij verwijst naar rechtspraak van het EHRM.

Verzoekster hekelt het feit dat de bestreden beslissing zich uitsluitend baseert op theoretische stellingen, voor dewelke zij echter geen enkele actuele documentatie voorlegt.

Anderzijds, levert een snelle zoektocht door enkele gezaghebbende bronnen onmiddellijk documenten op die het absolute deficit van het Griekse systeem inzake toegang tot socioeconomische rechten in hoofde van erkende vluchtelingen aan de kaak stelt (3-4-5)

Indien verzoekster inderdaad pas na de erkenning van het statuut besloten heeft om Griekenland te verlaten dan gebeurde dat wel ook enerzijds op grond van haar ervaringen uit het verleden. Na de erkenning van het statuut, komen de erkende vluchtelingen anderzijds in een volledig ander stelsel terecht en in concreto blijkt dat ze volledig uit de boot vallen inzake toegang tot minimale socio-economische voorzieningen. Socio-economische rechten zijn wel degelijk mensenrechten en een systematische miskennis ervan kan wel degelijk leiden tot vervolging in de zin van de toepasselijke rechtsregel.

Zo oordeelde het EHRM al eerder dat dit soort situaties kan leiden tot uitbuiting (zie Chowdhury and others c/ Greece)

Het is ook zo dat de individuele asielzoeker niet in staat is om in concreto bewijzen voor te leggen dat er geen toegang is tot deze socio-economische voorzieningen en dat zij zich inderdaad alleen maar kan beperken tot haar verklaringen.

Daarentegen mag men wel van het Commissariaat generaal verwachten dat zij,- ook in het geval dat internationale bescherming in een andere EU-lidstaat werd toegekend-, zich nog steeds van zijn eerbare opdracht kwijt om na te gaan of de verzoeker inderdaad nood heeft aan deze bescherming en zich niet mag verschuilen achter een gemakkelijke formule en /of verwijzing naar rechtsregels, zonder daarvan de implementatie in concreto na te gaan.

Rekening houdend met de middelen en de mogelijkheden van deze instelling om concrete documentatie te verzamelen en zodoende haar bijdrage te leveren aan het onderzoek van de vraag tot internationale bescherming, is zij hiervoor goed geplaatst en heeft zij de wettelijke opdracht om haar stellingen concreet te onderbouwen en haar rol in het onderzoek van de vraag naar internationale bescherming actief te vervullen.

Uit de bestreden beslissing blijkt ten overvloede dat zij in casu die rol niet heeft gespeeld en geen enkele inspanning heeft gedaan om de situatie van erkende vluchtelingen in Griekenland minstens grondig te bestuderen, te analyseren en te documenteren;

Het lijkt er sterk op dat het Griekse systeem niet voorziet in deze basis garantie voor erkende vluchtelingen; dit blijkt ook uit de voorgelegde documentatie (3-5-).

Uiteraard dienen er op politiek vlak maatregelen te worden genomen ivm Griekenland, en ivm het hele Europese asielbeleid, maar hierop kunnen de betrokkenen niet wachten en hier is het precies van belang dat de wetgever voorzien heeft dat de asielinstanties en eventueel de rechters, de mogelijkheid hebben om dit vast te stellen en maatregelen te nemen inzake individuele dossiers.

Griekenland weigert iedere terugname in het kader van de Dublinprocedure en België stuurt opnieuw geen Dublindossiers terug naar Griekenland, - dit op basis van de vaststelling dat Griekenland niet in staat is om haar Europese en internationale verplichtingen na te komen.

Uiteraard, is die beslissing politiek gezien makkelijk te verantwoorden en brengt zij weinig consequenties mee omdat dit kan gerechtvaardigd worden ogv de Dublin conventie zelf.

Uiteraard is deze wetgeving niet van toepassing op personen die reeds een beschermingsstatuut ontvingen. Doch, ten eerste verkregen deze personen dit statuut ook volgens een "inadequate procedure"- dit wordt impliciet ook erkend in het kader van het standpunt inzake "Dublinees" maar bovendien komen zij daarna terecht in een soort wettelijk niemandsland, hetwelk gewoon het verlengde is van een gebrekkig systeem."

Verzoekster merkt maar al te graag op dat het in casu niet meer gaat over zogenaamde verschillen !; uiteraard zijn er verschillen maar hier gaat het om het ontbreken van de minimumnormen om een menswaardig leven te kunnen leiden.

Verzoekster heeft wel degelijk haar best gedaan om in Griekenland "te integreren" en werk te zoeken, maar de algemene levensomstandigheden waren niettemin menssonwaardig.

Precies, zoals de motivering aangeeft, gaat het hier om een systematisch onvermogen in hoofde van de Griekse autoriteiten. De bestreden beslissing geeft hier in feite zelf het antwoord aan, zonder het zelf te beseffen. Alleen ontbreekt het haar aan de verantwoordelijkheid om te erkennen dat dit systematisch onvermogen in Griekenland de realiteit is."

Verzoekster verwijst naar de volgende rapporten:

- *REFUGEE SUPPORT AEGEAN/PRO ASYL, Returned recognized refugees face a dead-end in Greece, 9 januari 2019*
- *REFUGEE SUPPORT AEGEAN/PRO ASYL, Structural Failure: Why Greece's reception system failed to provide sustainable solutions, 18 juni 2019.*
- *GREEK COUNCIL FOR REFUGEES, Housing Greece,*

en voegt deze bij het verzoekschrift.

2.2. De verwerende partij heeft geen nota ingediend.

2.3. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een vreemdeling die al dergelijke bescherming heeft gekregen in een andere lidstaat van de Europese Unie, niet-ontvankelijk te verklaren.

Deze bepaling is de omzetting in Belgisch recht van artikel 33, lid 2, a) van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (verder: de Procedurerichtlijn).

In zijn arrest van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17 inzake Ibrahim e.a. (verder genoemd: het arrest Ibrahim) heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie in herinnering gebracht dat "dat het Unierecht steunt op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen, zoals is bepaald in artikel 2 VEU. Deze premisse impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de in het Handvest erkende grondrechten, met name in de artikelen 1 en 4

van het Handvest, waarin een van de fundamentele waarden van de Unie en haar lidstaten is vastgelegd (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 80 en aldaar aangehaalde rechtspraak)."

Hieruit volgt een vermoeden dat verzoekster, die de vluchtelingenstatus geniet in Griekenland, er geen gegronde vrees voor vervolging heeft noch een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt, dat zij er een bijzondere bescherming tegen refoulement geniet; dat aan haar status een verblijfsrecht en daaraan gekoppelde rechten verbonden zijn inzake de toegang tot werkgelegenheid, onderwijs, sociale voorzieningen, gezondheidszorg, huisvesting en integratievoorzieningen, dat haar levensstandaard er niet kan worden beschouwd als onmenselijk of vernederend en dat de geboden bescherming duurzaam van aard is.

Toch, zo stelt het Hof in het voormelde arrest, kan niet worden uitgesloten dat de werking van dit stelsel in de praktijk in een bepaalde lidstaat grote moeilijkheden ondervindt, en dat dus een ernstig risico bestaat dat personen die om internationale bescherming verzoeken, in die lidstaat worden behandeld op een wijze die hun grondrechten schendt (punt 86).

Het Unierechtelijk vertrouwensbeginsel betreft dus een weerlegbaar vermoeden. In het bijzonder heeft het Hof vastgesteld dat, wanneer er gegevens voorhanden zijn die de verzoeker heeft overgelegd om aan te tonen dat er in de lidstaat die reeds subsidiaire bescherming heeft verleend, een dergelijk risico bestaat, op basis van objectieve, betrouwbare, nauwkeurige en naar behoren bijgewerkte gegevens en afgemeten aan het beschermingsniveau van de door het Unierecht gewaarborgde grondrechten, moet worden geoordeeld of er sprake is van tekortkomingen die hetzij structureel of fundamenteel zijn, hetzij bepaalde groepen van personen raken (punt 88).

Het Hof benadrukte dat dergelijke tekortkomingen alleen dan onder artikel 4 van het Handvest vallen wanneer zij *"een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken, wat afhangt van alle gegevens van de zaak"* (punt 89). Dit wordt als volgt toegelicht:

"Deze bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid is bereikt wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 92 en aldaar aangehaalde rechtspraak)

Die drempel wordt dus niet bereikt in situaties die, ook al worden zij gekenmerkt door een grote onzekerheid of een sterke verslechtering van de levensomstandigheden van de betrokken persoon, geen zeer verregaande materiële deprivatie meebrengen waardoor deze persoon in een situatie terechtkomt die zo ernstig is dat zijn toestand kan worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling (arrest van heden, Jawo, C-163/17, punt 93)" (punt 90- 91).

3.2. Het wordt niet betwist dat aan verzoekster in Griekenland de vluchtelingenstatus werd toegekend. Met betrekking tot haar leefomstandigheden aldaar heeft de verwerende partij het volgende vastgesteld:

"Gevraagd wat voor u een obstakel zou kunnen zijn om uw leven in Griekenland uit te bouwen verklaart u het volgende: "Ik kon niet, ik haatte het daar, (het) leven in GR (Griekenland) is niet goed, het is geen plaats waar je (een) makkelijk leven hebt, je kan niet gaan studeren... Het is er niet makkelijk ... Het leven daar is niet makkelijk ik ga bevallen van een baby" (notities CGVS, p.39). Wanneer u werd opgemerkt dat u in Griekenland internationale bescherming geniet en bij gevolg over de nodige verblijfsdocumenten zou beschikken, werd u opnieuw gevraagd wat u vreest indien u terug zou gaan naar dat land. U herhaalde daarop: "Is niet makkelijk daar te leven, er te werken en te leren is complex daar, je moet inkomen hebben om te leven". Daar uit uw verklaringen bleek dat u zich in Athene had gesetteld, u er een huurwoning betrok, samen met een vriendin en u werkte (notities CGVS, p.19,27), werd u gevraagd wat de belemmering zou zijn om in Griekenland terug aan de slag te gaan. U verwoordde het als volgt: "Ik wil daar niet wonen, ik werkte daar zo in die plaats, ik had geen papieren om in (een) goede plaats te kunnen werken...Ik heb geen andere obstakels behalve dat het niet makkelijk is daar te leren of te werken" (notities CGVS, p.39).

Voor wat u betreft blijkt u nochtans in staat te zijn geweest woningen te kunnen huren. U gaf immers aan dat u sinds uw aankomst in Griekenland in Chios en Athene staat was samen met anderen tegen

betaling een woonst te delen (notities CGVS, p.21,29). Voorts blijkt uit uw verklaringen dat u zelfstandig genoeg was om voor u zelf werk te regelen. Uit uw uiteenzetting blijkt dan ook dat u actief was op de arbeidsmarkt (notities CGVS, p.12,13). Verder kan worden opgemerkt dat u in Griekenland toegang had tot medische zorgen. U gaf aan sinds uw zwangerschap zowel naar een privé-arts als naar een ziekenhuis te zijn kunnen gaan waar een echo werd genomen (notities CGVS, p.30,35)."

Na lezing van het gehoorverslag blijkt dat de verklaringen van verzoekster in het juiste perspectief moeten worden geplaatst: zo verklaarde verzoekster dat *"om goed werk te hebben moet je een papier hebben dat heet "Amka Afomia" dat krijg je in GR"* en dat zij niet beschikte over dat document omdat *"je [...] eerst woning [moet] huren op eigen naam"*, dat het zonder dit document onmogelijk was om te werken en dat zij niet in de mogelijkheid was omdat zij onderhuurde bij iemand anders (gehoorverslag p 29). Met betrekking tot haar huisvesting valt nog op te merken dat zij op een gegeven moment verklaarde, over de plaats waar zij naartoe zou zijn gebracht door de klant van haar werkgeefster: *"Was niet zoiets waar wij woonden, het was er proper, er stond bed en stoelen"* (gehoorverslag p 32).

Uit deze verklaringen blijkt dat de situatie van verzoeker in Griekenland, zelfs al kan er niet uit worden afgeleid dat ze de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid zou hebben bereikt, precair was.

De vaststelling dat verzoekster heeft kunnen werken en huren in Griekenland, zoals is uiteengezet in de bestreden beslissing, laat de verwerende partij evenwel niet toe abstractie te maken van het feit dat haar omstandigheden inmiddels zijn gewijzigd, nu zij als alleenstaande na haar aankomst in België, op 25 oktober 2019, is bevallen van een baby waarvoor zij dus alleen de zorg draagt, en al helemaal niet nu uit haar verklaringen blijkt dat zij ook tijdens haar verblijf in Griekenland op zichzelf was aangewezen, zonder overheidssteun.

Zelfs aangenomen dat de rapporten die verzoekster bij haar verzoekschrift voegt op zich niet volstaan om vast te stellen dat elke persoon die internationale bescherming kreeg toegekend in Griekenland het risico loopt op een schending van artikel 4 van het Handvest zoals werd gedefinieerd door het Hof van Justitie, kan niet worden ontkend dat eruit blijkt dat dergelijke personen zich daar in erg moeilijke en soms schrijnende (levens)omstandigheden kunnen bevinden en geconfronteerd kunnen worden met dakloosheid, werkloosheid en allerhande belemmeringen met betrekking tot het bekomen van sociale voordelen en de toegang tot de gezondheidszorg.

De verwerende partij dient bij de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming rekening te houden met het kwetsbaar profiel van verzoekster, als alleenstaande met een baby, en dient zich ervan te vergewissen dat zij in staat is om zich in Griekenland de nodige hulp toe te eigenen en in haar elementaire levensbehoeften en die van haar baby te voorzien, temeer nu uit haar verklaringen en uit de beschikbare informatie blijkt dat de toegang tot socio-economische en medische hulp niet zonder problemen verloopt.

Bijgevolg dient de bestreden beslissing te worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 23 december 2019 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig april tweeduizend twintig door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS